

PARTER

Sökande

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

Motpart

AA

Ombud: Advokaten Conny Cedermark
ASTRA ADVOKATER KB
Drottninggatan 98
111 60 Stockholm

DOMSLUT

1. Finansinspektionens yrkande om sanktionsavgift ogillas.
2. Staten ska ersätta AAs rättegångskostnader med 271 563 kr, varav 217 250 kr avser ombudsarvode och 54 313 kr avser mervärdesskatt.

BAKGRUND

Under januari 2019 blev det klart att fotbollsspelaren BB skulle värvas av FC Krasnodar LC (FC Krasnodar) från AIK Fotboll AB (Bolaget). AA var vid tillfället verkställande direktör i Bolaget. Bolaget, som bedriver elitfotboll, är ett dotterbolag till AIK Fotbollsörening (Föreningen), som bedriver bredd- och ungdomsidrott. AA var även utsedd till klubbdirektör med ett sammantaget chefsansvar för Bolaget och Föreningen (gemensamt benämnda AIK Fotboll).

Finansinspektionen utfärdade den 14 december 2020 ett sanktionsföreläggande mot

AA för överträdelse av förbudet mot olagligt röjande av insiderinformation

i marknadsmissbruksförordningen¹ i samband med försäljningen av BB. AA godkände inte föreläggandet och Finansinspektionen väckte den 3 december 2021 talan mot honom vid Stockholms tingsrätt.

I dom den 20 juni 2022 i mål nr B 18772-21 ogillade tingsrätten Finansinspektionens talan på den grunden att en administrativ sanktion för överträdelsen inte kunde riktas mot AA, eftersom han bedömdes ha handlat för en juridisk persons – Bolagets – räkning och röjandeförbudet inte omfattas av bestämmelsen i 2 kap. 1 § lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (kompletteringslagen). Med hänsyn till denna utgång prövade tingsrätten aldrig frågan om AA handlande hade inneburit ett olagligt röjande av insiderinformation.

Sedan Finansinspektionen överklagat Stockholms tingsrätts dom konstaterade Svea

hovrätt den 28 november 2022 i mål nr B 8997-22 att det är AA som, om någon överträdelse har skett, har varit den som överträtt röjandeförbudet och att talan således kan riktas mot honom. Hovrätten beslutade därför att undanröja domen och återförvisa målet till Stockholms tingsrätt för fortsatt handläggning och prövning i sak.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

YRKANDE OCH INSTÄLLNING

Finansinspektionen har yrkat att AA ska betala en sanktionsavgift om 140 000 kronor.

AA har bestritt Finansinspektionens yrkande och begärt ersättning för sina rättegångskostnader.

GRUNDER M.M.**Finansinspektionen**

AA, som vid tillfället var verkställande direktör för Bolaget, har den 5 januari 2019 haft insiderinformation rörande Bolaget, som är noterat på Nordic Growth Market NGM AB i Stockholm. Insiderinformationen har bestått i att förhandlingarna med FC Krasnodar nått en sådan punkt att det fanns faktiska utsikter för en försäljning av BB för 4 miljoner euro, att verkställande direktören rekommenderade styrelsen att godkänna försäljningen samt att avsikten var att avsluta försäljningen under kvällen den 6 januari 2019. AA har den 5 januari 2019 kl. 20.43 olagligen röjt insiderinformation till fem personer. Röjandet har inte skett som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden.

Röjandet av insiderinformationen har skett genom att AA vid den aktuella tidpunkten skickade ett e-postmeddelande av vilket sagda information framgick. Till meddelandet bifogades en ekonomisk kalkyl. Utifrån informationen i e-postmeddelandet var det möjligt att dra slutsatsen att det var tillräckligt sannolikt att en försäljning av BB skulle äga rum till en försäljningssumma om 4 miljoner euro. Bolagets tillgångar består till stor del av Bolagets licensierade spelare och försäljningen av BB hade en stor påverkan på Bolagets nettoomsättning för helåret 2019. Den förbättrade även Bolagets resultat avsevärt. Informationen i e-postmeddelandet var således av specifik natur och av sådant slag att en förnuftig investerare sannolikt skulle utnyttja den som en del av grunden för sitt investeringsbeslut. Informationen om att

BB skulle säljas till FC Krasnodar offentliggjordes genom ett pressmeddelande den 7 januari 2019 kl. 10.00. De uppgifter som hade rapporterats i media dessförinnan var endast rykten och spekulationer om olika bud på BB.

AA skickade e-postmeddelandet till styrelsen i Bolaget, till Bolagets vice verkställande direktör och till Bolagets sportchef (som även tillhörde ledningsgruppen), vilket får anses ha varit befogat eftersom ett dylikt beslut inte kan anses ligga inom ramen för den löpande förvaltningen. Därutöver skickades dock meddelandet till ordföranden, tre styrelseledamöter och sportchefen i Föreningen. Ingen av dessa fem personer satt i Bolagets styrelse eller hade någon anställning eller utförde uppdrag åt Bolaget. Det har inte varit nödvändigt att få deras godkännande för att fullgöra försäljningen av BB.

I normalfallet finns det ingen skyldighet för ett dotterbolag att dela insiderinformation med ett moderbolag. Att Bolaget och Föreningen har haft en gemensam instruktion om hur information ska delas och hur frågor ska hänskjutas eller att det finns en intresse-gemenskap mellan Bolaget och Föreningen innebär inte heller att Föreningen har haft rätt att ta del av insiderinformation beträffande Bolaget. Ur ett associationsrättsligt perspektiv har det inte funnits någon lydnds- eller informationsplikt för AA gentemot styrelsen i Föreningen. Att de aktuella personerna i Föreningen omfattades av sekretessförbindelser eller att fyra av dem enligt beslut av Bolagets styrelse hade rätt att närvara vid Bolagets styrelsemöten som ”adjungerade styrelseledamöter”, medför inte heller att de hade rätt att ta del av insiderinformation rörande Bolaget och de har ingen rösträtt avseende styrelsens beslut. Den aktuella informationen lämnades inte heller vid ett styrelsemöte, utan genom ett e-postmeddelande. Något behov av att informera de fem personerna i Föreningen kan inte ha funnits då fyra av Bolagets styrelseledamöter under den aktuella tiden satt i Föreningens styrelse, varför Föreningens intressen har varit tillgodosedda genom de representanterna.

Röjandet av insiderinformationen har gjorts av AA som fysisk person. Det har inte varit fråga om en sådan situation där en juridisk person ska anses ha röjt informationen. Undersökningen mot Bolaget för olagligt röjande av insiderinformation

avseende samma händelse har lagts ner, eftersom Finansinspektionen bedömde att det saknades anledning att överväga ett ingripande mot Bolaget för överträdelse av förbudet.

Eftersom det är AA som röjt insiderinformationen ska ett ingripande ske mot honom och inte mot Bolaget.

AA har spridit insiderinformation vidare till fem personer som förfogat över informationen under två dagar, innan den gjordes tillgänglig för allmänheten. Överträdelsen kan mot bakgrund av antalet personer, informationens karaktär och tiden som de förfogat över insiderinformationen inte betraktas som ursäktlig eller ringa. Det har i vart fall inte varit fråga om en bagatellartad överträdelse. Det har inte heller framkommit några särskilda skäl för att avstå från ingripande.

Finansinspektionens sanktionsföreläggande delgavs AA den 31 december 2020, dvs. inom två år från överträdelsen. Någon annan preskriptionstid för möjligheten att utdöma en sanktion (motsvarande brottsbalkens åtalspreskription) finns inte i kompletteringslagen. Skäl att analogt tillämpa bestämmelserna om s.k. absolut preskription i 35 kap. brottsbalken finns inte. Det skulle urholka den allmänna grundsatsen att speciallagstiftning äger företräde framför allmänna bestämmelser i lag. För det fall tingsrätten finner att bestämmelserna om absolut preskription i 35 kap. 6 § brottsbalken ska tillämpas analogt är den absoluta preskriptionstiden i mål om sanktionsavgifter enligt kompletteringslagen längre än fem år. Eftersom preskriptionstiden i 35 kap. 6 § 1 brottsbalken endast gäller för bötesbrott för vilka åtalspreskription bestäms enligt 35 kap. 1 § första stycket 1 och då 35 kap. 1 § inte ska tillämpas i den typ av mål som nu är aktuellt, så kan den absoluta preskriptionstiden inte bestämmas genom analog tolkning av 35 kap. 6 § 1 brottsbalken. Det mest naturliga är att anse att överträdelser av förbuden mot marknadsmissbruk – i likhet med bötesbrott i specialstraffrätten med särskild preskriptionsbestämmelse – ingår i den kategori brott som omfattas av 35 kap. 6 § 2 brottsbalken och att den absoluta preskriptionstiden alltså är 15 år. I sammanhanget ska beaktas att marknadsmissbruksärenden inte sällan aktualiserar komplexa frågeställningar som emellanåt är förknippade med omfattande utredningsarbete och kan leda till höga sanktionsavgifter, varför dessa skiljer sig på ett avgörande sätt från bötesbrotten. Finansinspektionens talan i målet är således inte preskriberad.

Sanktionsavgiftens storlek bör bestämmas med beaktande av AA roll som verkställande direktör i Bolaget, men även att tiden som förflutit mellan röjandet och offentliggörandet har varit relativt kortvarig och att börsen har varit stängd under större delen av denna period, varför risken för att informationen skulle utnyttjas för handel på marknaden har varit begränsad. En sanktionsavgift om 150 000 kronor är mot denna bakgrund proportionerlig, men den bör med hänsyn till tidsutdräkten sättas ner med 10 000 kronor.

AA

En sanktionsavgift enligt kompletteringslagen har karaktären av ett bötesstraff, vilket vinner stöd av att lagstiftaren för handläggning av sanktionsavgiftsmål hänvisar till föreskrifterna om handläggning av bötesmål (6 kap. 3 § kompletteringslagen). En sanktionsavgift utgör en sådan typ av sanktion som medför att 35 kap. 1 § brottsbalken skulle kunna vara tillämplig analogt. Kompletteringslagen innehåller i 5 kap. 14 § en särskild regel om preskription och förutsätter att talan endast kan bifallas om sanktionsföreläggandet har delgetts den berörda inom två år från överträdelsen. Ett av Finansinspektionen utfärdat sanktionsföreläggande kan inte vara preskriptionsbrytande, utan när talan väcks i domstol måste stämningsansökan delges den berörda inom två år från överträdelsen i enlighet med 35 kap. 1 § första stycket 1 brottsbalken. I förevarande fall delgav stämning nästan tre år efter att den gärning som ligger till grund för Finansinspektionens yrkande påstås ha begåtts. Finansinspektionens talan om sanktionsavgift är därför preskriberad.

Kompletteringslagen innehåller inga regler om absolut preskription. I avsaknad av sådana regler tillämpas, i enlighet med 6 kap. 3 § samma lag, brottsbalkens bestämmelser varvid en sanktionsavgift kan därvid jämföras med den straffrättsliga påföljden böter.

Preskriptionsregeln i 5 kap. 14 § kompletteringslagen kan alltså jämföras med bestämmelsen i 35 kap. 1 § första stycket 1, där åtalpreskriptionen är två år för bötesbrott. Det medför att den absoluta preskriptionstiden enligt 35 kap. 6 § 1 brottsbalken är fem år från överträdelsen. Att tillämpa en absolut preskriptionstid om 15 år skulle strida

mot straffrättens legalitetsprincip. Eftersom det gått mer än fem år sedan överträdelsen är Finansinspektionens talan preskriberad även till följd av detta.

Den av Finansinspektionen påtalade informationen utgjorde inte insiderinformation. Informationen kommunicerades i media och fanns tillgänglig på flera öppna webbsidor vid tidpunkten för e-postmeddelandet. Informationen var således såväl offentliggjord som allmänt känd. Eftersom informationen var välkänd har det saknats möjlighet att utnyttja den för att göra fördelaktiga affärer. Överlåtelsen av BB blev klar först på morgonen den 7 januari 2019. Dessförinnan utväxlades endast icke förpliktande förhandlingsbud. De pågående förhandlingarna var bekanta för allmänheten genom uppgifter i tidningsartiklar. Informationen har därför inte varit av sådan natur att den skulle ha påverkat en förnuftig investerare.

Informationsgivningen skedde för Bolagets och Föreningens räkning. Det utgjorde ett normalt led i fullgörandet av hans tjänst och åligganden.

Som klubbdirektör hade han i uppdrag att samordna verksamheten i Bolaget med verksamheten i Föreningen. Han hade en skyldighet att följa de instruktioner som Bolagets styrelse och Föreningens styrelse gemensamt hade lämnat. Instruktionerna inbegrep bland annat en skyldighet att tillse att styrelserna löpande fick nödvändig information för att kunna bevaka Bolagets och Föreningens ställning och resultat, likviditet och generella utveckling. Klubbdirektören skulle hänskjuta alla frågor som var av principiell eller annars väsentlig betydelse eller av ovanlig beskaffenhet till både styrelsen i Bolaget och styrelsen i Föreningen. Till sådana frågor hörde bland annat frågor om enskilda spelarförvärv och spelarförsäljningar. Föreningen äger därtill aktier i Bolaget motsvarande 52,76 procent av rösterna. Även ägarförhållandena medför därför att dotterbolagets ledning har en skyldighet att lämna ägarens ledning de upplysningar som behövs för att kunna upprätta koncernredovisning, i vilken väsentliga händelser – såsom en spelarförsäljning – ska rapporteras. Det var klubbdirektörens uppgift att samordna Bolagets verksamhet i förhållande till den ägande Föreningen och att föredra ärenden som skulle behandlas enligt Bolagets bolagsordning, Föreningens stadgar eller interna

instruktioner. I förekommande fall skulle klubbdirektören ge förslag till beslut. Klubb- direktören skulle vidare tillse att frågorna var väl dokumenterade och att relevant material tillhandahölls senast i samband med kallelse till sammanträde.

I enlighet med de instruktioner han var skyldig att följa och arbeta utifrån i sin roll som klubbdirektör vidtog han erforderliga åtgärder inför försäljningen av BB genom att vidareförmedla frågan om formellt godkännande av överlåtelseavtalet. I sin funktion som klubbdirektör saknade han såväl behörighet som befogenhet att besluta i frågan och var därför tvungen att ställa frågan vidare. De personer som delgavs

beslutsförslaget avseende försäljningen av BB genom e-postmeddelandet den 5 januari 2019 var befogade och nödvändiga mottagare och samtliga var dessutom underkastade sekretessförpliktelser. Tillvägagångssättet var en etablerad arbetsmetodik. Om han inte hade förmedlat frågan vidare hade han agerat i strid med sin tjänst och sina åligganden. Styrelseledamöterna i Föreningen var därtill regelmässigt adjungerade till styrelsemöten i Bolaget. Även av det skälet är det uppenbart att den aktuella informations- givningen skett som ett normalt led i fullgörandet av hans tjänst och åligganden.

I fråga om förbudet mot olagligt röjande av insiderinformation finns inte – till skillnad från när det gäller överträdelse av förbuden mot insiderhandel och marknadsmanipulation – några sanktioner mot en fysisk person som deltagit i en juridisk persons beslut. Det framgår uttryckligen av e-postmeddelandet av den 5 januari 2019 kl. 20.43 att informa- tionsgivningen skett inom ramen för hans roll som klubbdirektör och för Bolagets och Föreningens räkning i det uttalade syftet att Bolaget och Föreningen skulle godkänna överlåtelsen av BB. Det saknas således möjlighet att besluta om sanktionsavgift mot hon- om.

Det är förvånande att Finansinspektionen, som även granskat Bolaget och i det ärendet kommit fram till att det inte fanns anledning att överväga ett ingripande på grund av olagligt röjande av insiderinformation, gör en annan bedömning avseende en anställd som agerat i enlighet med de föreskrifter som arbetsgivaren uppställt.

Den påstådda överträdelsen har under alla omständigheter varit ringa eller ursäktlig. Den påtalade informationen kommunicerades genom e-postmeddelandet den 5 januari 2019 kl. 20.43. Överlåtelsen blev definitiv den 7 januari 2019 kl. 08.27 och offentliggjordes genom ett pressmeddelande kl. 10.00 samma dag. Informationen i e-postmeddelandet gavs i enlighet med interna föreskrifter. Den tid som förflöt mellan det påstådda röjandet och tidpunkten då överlåtelsen offentliggjordes genom pressmeddelandet var kortvarig och börsern var under denna tid stängd. Risken för att informationen skulle utnyttjas för handel på marknaden har därför varit liten. Därtill spreds informationen endast internt inom Bolaget och Föreningen och till informationsmottagare som var underkastade sekretessförbindelser. Risken för informationsläckage har därför varit låg. Det finns även särskilda skäl att avstå från ingripande mot AA, som endast fullgjort sina tjänsteåligganden.

UTREDNING

Finansinspektionen och AA har åberopat skriftlig bevisning.

Målet har med stöd av 45 kap. 10 a § första stycket 3 rättegångsbalken avgjorts utan huvudförhandling.

DOMSKÄL

Rättsliga utgångspunkter

Olagligt röjande av insiderinformation

Bestämmelser om olagligt röjande av insiderinformation och vissa andra former av marknadsmissbruk finns i marknadsmissbruksförordningen².

---

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

Insiderinformation definieras i artikel 7.1 a i marknadsmissbruksförordningen som information av specifik natur som inte har offentliggjorts, som direkt eller indirekt rör en eller flera emittenter eller ett eller flera finansiella instrument och som, om den offentliggjordes, sannolikt skulle ha en väsentlig inverkan på priset på dessa finansiella instrument eller på priset på relaterade finansiella derivatinstrument.

De förutsättningar som ska vara uppfyllda för att det ska röra sig om insiderinformation kan således delas upp i fyra krav. För det första ska det röra sig om information som direkt eller indirekt berör en emittent (ett bolag som har värdepapper upptagna till handel på en handelsplats) eller ett finansiellt instrument. För det andra ska informationen inte ha offentliggjorts. För det tredje ska informationen vara av specifik natur (specifikationskravet) och slutligen krävs att informationen, om den offentliggjordes, sannolikt skulle ha en väsentlig inverkan på priset på det finansiella instrumentet (väsentlighetskravet).

Information anses som utgångspunkt ha blivit offentliggjord om den har offentliggjorts formellt enligt artikel 17.1 i marknadsmissbruksförordningen. Genom ett s.k. faktiskt offentliggörande kan dock även information som har spridits på marknaden på ett annat sätt än genom formell informationslämning anses ha blivit offentliggjord. För att ett sådant faktiskt offentliggörande ska anses ha skett krävs att informationen har funnits tillgänglig för allmänheten genom att den funnits att ta del av i tidningar eller nyhetsutskändningar. För att det ska vara möjligt att skilja informationen från rykten och spekulationer krävs även att informationen har kunnat hänföras till en emittent, exempelvis genom att dess ursprung kunnat spåras dit eller genom att emittenten har bekräftat informationen (se Broneus & Stattin, Marknadsinformation och marknadsmissbruk, Norstedts Juridik AB, 2022, s. 76 och 77 och jfr även EU-domstolens dom den 15 mars 2022 i mål C-302/20, *Autorité des marchés financiers*, EU:C:2022:190, p. 32–57).

Specifikationskravet innebär enligt artikel 7.2 i förordningen att informationen ska ange omständigheter som föreligger eller rimligtvis kan komma att föreligga eller en händelse som har inträffat eller som rimligtvis kan förväntas inträffa (utsiktskravet) och att informationen gör det möjligt att dra slutsatser om omständigheternas eller händelsernas potentiella effekt på priset på det finansiella instrumentet (konkretionskravet).

Utsiktskravet innebär att det ska finnas faktiska utsikter för att omständigheterna eller händelserna kommer att uppkomma, men det krävs inte att sannolikheten är stor (se EU-domstolens dom den 28 juni 2012 i mål C-19/11, *Geltl*, EU:C:2012:397, p. 46 och 49). Kravet är däremot inte uppfyllt om det är osannolikt att omständigheterna eller händelsen kommer att föreligga (*Geltl*, p. 48). Det har ansetts att detta förutsätter att det är mer sannolikt att händelsen kommer att inträffa än att den inte kommer att göra det (se *Ventoruzzo m.fl.*, *Market Abuse Regulation – Commentary and Annotated Guide*, andra uppl., avsnitt B.7.49). Därtill gäller att även enskilda led i en process mot ett förverkligande av en omständighet av specifik natur kan i sig vara av sådan specifik natur att det kan utgöra insiderinformation (*Geltl*, p. 34–40). Konkretionskravet medför att information som är diffus eller allmän och som inte möjliggör någon slutsats avseende dess potentiella effekt på priset utesluts från begreppet insiderinformation (se EU-domstolens dom den 11 mars 2015 i mål C-628/13, *Lafonta*, EU:C:2015:162, p. 31). Det krävs därvid inte att man på grundval av informationen kan förutse i vilken bestämd riktning priset kommer att påverkas (*Lafonta*, p. 34). EU-domstolen har vidare konstaterat att information som, om den offentliggjordes, kan ha en väsentlig inverkan på priset på de berörda värdepapperen i allmänhet ska anses uppfylla rekvisitet att informationen är av specifik natur, eftersom offentliggörandet av viss information i princip inte kan ha en sådan inverkan om denna information i sig inte är av sådan natur (se *Autorité des marchés financiers*, p. 55).

Väsentlighetskravet innebär att informationen ska vara sådan att en förnuftig investerare sannolikt skulle utnyttja den som en del av grunden för sitt investeringsbeslut (artikel 7.4 i marknadsmissbruksförordningen). Vid bedömningen av om en förnuftig investerare skulle beakta en viss uppgift ska hänsyn tas till de förväntade effekterna av uppgifterna i ljuset av den berörda emittentens verksamhet som helhet, informationskällans tillförlitlighet och alla andra marknadsvariabler som kan förväntas påverka de finansiella instrumenten under de givna omständigheterna (se marknadsmissbruksförordningen, skäl 14). I detta sammanhang brukar det alltså vara avgörande dels vilka de förväntade effekterna av händelsen eller omständigheterna är, dels graden av sannolikhet för att händelsen ska inträffa eller omständigheter kommer att föreligga (*Geltl*, punkten 55). Vid bedömningen

av om väsentlighetskravet är uppfyllt ska även beaktas vilken information som en förnuftig investerare redan har tillgång till, s.k. förhandsinformation (se marknadsmissbruksförordningen, skäl 14). Insiderinformationens betydelse ska alltså bedömas i ljuset av förhandsinformationen.

Enligt artikel 10.1 i marknadsmissbruksförordningen föreligger *olagligt röjande av insiderinformation* när en fysisk eller juridisk person som förfogar över insiderinformation till följd av att personen är medlem av emittentens administrations-, lednings- eller kontrollorgan, har aktieinnehav i emittenten, har tillgång till informationen genom fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden eller ägnar sig åt kriminell verksamhet röjer informationen till en annan person.

Ett röjande av insiderinformation är dock enligt artikel 10.1 inte olagligt om röjandet har skett som ett *normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden*. Undantaget uppställer ett krav på ett nära samband mellan röjandet av insiderinformation och fullgörandet av en tjänst, verksamhet eller åliggande för att motivera ett sådant röjande. Med hänsyn till förordningens syfte (som bland annat är att skydda finansmarknadernas integritet och höja investerarnas förtroende) ska undantaget i princip tolkas restriktivt, och röjandet är lagligt endast om det är absolut nödvändigt för fullgörandet av tjänsten, verksamheten eller åliggandet och sker med iakttagande av proportionalitetsprincipen. Vid bedömningen ska beaktas att varje extra röjande kan öka risken för att informationen används för ändamål som strider mot förordningen och hänsyn ska tas till hur känslig den aktuella insiderinformationen är. Vad som utgör ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden ska bedömas med beaktande av den tillämpliga nationella rättens särdrag och beror i stor utsträckning på vad som anges i bestämmelserna på detta område i nationell rätt. I förevarande fall innebär detta att det är de svenska associationsrättsliga bestämmelserna som sätter ramarna för undantagets tillämpning. (Se Autorité des marchés financiers, p. 78, och EU-domstolens dom av den 22 november 2005, Grøngaard och Bang, C-384/02, EU:C:2005:708, p. 31–40, samt Broneus & Stattin, Marknadsinformation och marknadsmissbruk, Norstedts Juridik AB, 2022, s. 213.)

Mot vem en sanktion ska riktas

Olagligt röjande av insiderinformation är förbjudet enligt artikel 14 c i marknadsmissbruksförordningen. I artiklarna 14 a och 14 b förbjuds insiderhandel och i artikel 15 förbjuds marknadsmanipulation.

I svensk rätt har bestämmelser om sanktioner för överträdelse av förbud eller åsidosättanden av skyldigheter enligt marknadsmissbruksförordningen införts i lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (kompletteringslagen). Sanktionsbestämmelserna i lagen bygger på ansvar utan krav på uppstå eller oaktsamhet.

När den person som vidtar åtgärder som utgör insiderhandel eller marknadsmanipulation är en juridisk person ska bestämmelserna om vad som utgör insiderhandel eller marknadsmanipulation även tillämpas på de fysiska personer som deltar i beslutet att vidta åtgärderna för den berörda juridiska personens räkning (artikel 8.5 respektive artikel 12.4 i marknadsmissbruksförordningen). Det stadgas därför i 2 kap. 1 § kompletteringslagen att förbudet mot insiderhandel och förbudet mot marknadsmanipulation gäller även för en fysisk person som beslutat om genomförandet av förbjudna åtgärder för en juridisk persons räkning. Att en fysisk person kan bli föremål för sanktioner vid en överträdelse utesluter inte att även den juridiska personen hålls ansvarig (prop. 2016/17:22 s. 199).

I förarbetena till kompletteringslagen konstateras att när det gäller förbudet mot olagligt röjande av insiderinformation så har marknadsmissbruksförordningen inte några bestämmelser om sanktioner mot fysiska personer som deltagit i den juridiska personens beslut på det sätt som gäller för insiderhandel och marknadsmissbruk. Anledningen till detta anges vara att det inte finns något behov av sådana bestämmelser, eftersom det vanligtvis är fråga om att en enskild fysisk person röjer information utan att det sker för någon annans räkning, och i så fall ska sanktionen drabba den fysiska personen. Till följd av detta omfattas olagligt röjande av insiderinformation inte av bestämmelserna i 2 kap. 1 § kompletteringslagen. Det konstateras dock samtidigt att det i undantagsfall går att tänka sig att röjandet sker för en juridisk persons räkning och att sanktionen då bör

drabba den juridiska personen. Ett exempel på en sådan situation anges vara då insiderinformation har spridits till alltför många personer inom ett företag och spridningen har skett av företrädare för företaget och inom ramen för verksamheten. (Se prop. 2016/17:22 s. 199.)

Enligt 5 kap. 1 § första stycket 1 kompletteringslagen är Finansinspektionen skyldig att ingripa mot den som har överträtt förbudet mot olagligt röjande av insiderinformation. Ett ingripande kan ske genom att Finansinspektionen utfärdar ett sanktionsföreläggande där den som ingripandet riktas mot föreläggs att inom viss tid godkänna en viss sanktionsavgift (se 5 kap. 3 § första stycket 6 och 19 §). I författningskommentaren till 5 kap. 1 § konstateras att det är den som har gjort sig skyldig till överträdelsen som kan bli föremål för ingripande. I linje med vad som redogjorts för ovan sägs vidare att om en överträdelse skett inom ramen för en juridisk persons verksamhet är det den juridiska personen som överträtt förordningen, men att en fysisk person som beslutat om åtgärder för en juridisk persons räkning kan bli föremål för ingripande när det gäller förbudet mot insiderhandel eller förbudet mot marknadsmanipulation (prop. 2016/17:22 s. 382). Vad som gäller för olagligt röjande av insiderinformation utvecklas inte särskilt i författningskommentaren.

Möjlighet att avstå från ingripande

Det finns enligt kompletteringslagen möjlighet att avstå från ingripande t.ex. om en överträdelse är ringa eller ursäktlig (5 kap. 17 § 1) eller om det annars finns särskilda skäl (5 kap. 17 § 4).

En överträdelse anses vara ringa om den framstår som bagatellartad. Frågan om en överträdelse har varit ursäktlig avgörs genom en bedömning i det enskilda fallet. Som exempel på när en överträdelse anses vara ursäktlig nämns i förarbeten situationer där det är uppenbart att överträdelsen har begåtts av förbiseende. Särskilda skäl att avstå från ett ingripande kan exempelvis föreligga om den som har överträtt marknadsmissbruksförordningen är underårig och det framstår som orimligt att besluta om en sanktion mot personen. (Se prop. 2016/17:22 s. 226 f. och s. 391 f.)

Preskription

Enligt 5 kap. 14 § första stycket kompletteringslagen gäller att ett ingripande av Finansinspektionen för en överträdelse av förbudet mot olagligt röjande av insiderinformation bara får ske om ett sanktionsföreläggande har delgetts den som ingripandet riktas mot inom två år från den tidpunkt då överträdelsen ägde rum.

Enligt 5 kap. 25 § faller en sanktionsavgift som har beslutats bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet fick laga kraft eller sanktionsföreläggandet godkändes.

Några ytterligare preskriptionsbestämmelser finns inte i kompletteringslagen.

Högsta domstolen har i ”Aktietransaktionen i Acosense” NJA 2022 s. 730 slagit fast att delgivning av ett sanktionsföreläggande har en preskriptionsbrytande verkan även när sanktionsavgiften enligt 5 kap. 21 § kompletteringslagen prövas av domstol på talan av Finansinspektionen. Det finns alltså inte därtill något krav på att stämningsansökan ska delges den berörda inom viss tid från överträdelsen.

Sanktionsavgifter konstaterades av Högsta domstolen i och för sig vara straffrättsliga till sin natur, varför en analog tillämpning av 35 kap. 1 § brottsbalken hade kunnat vara aktuell. Eftersom 5 kap. 14 § första stycket kompletteringslagen ansågs vara en bestämmelse av samma slag som 35 kap. 1 § brottsbalken och då bestämmelsen i kompletteringslagen ansågs tillämplig även när sanktionsavgift prövas av domstol fanns det enligt Högst domstolen inget utrymme för att också tillämpa 35 kap. 1 § brottsbalken.

Tingsrättens bedömning

Genom utredningen i målet är följande inledningsvis klarlagt. Den 5 januari 2019 kl. 20.43 skickade AA ett e-postmeddelande till styrelseordföranden och fem andra styrelseledamöter i Bolaget, Bolagets vice verkställande direktör och Bolagets sportchef samt till styrelseordföranden och tre styrelseledamöter i Föreningen, liksom Föreningens

sportchef. E-postmeddelandet innehöll information om FC Krasnodars bud på fotbollsspelaren BB och en rekommendation att bevilja försäljningen av BB. I meddelandet fanns även information om att affären planerades att avslutas under kvällen den 6 januari 2019. Affären godkändes och Bolaget skickade den 6 januari 2019 ett undertecknat avtal till FC Krasnodar, som den 7 januari 2019 kl. 08.27 återkom med ett av dem undertecknat avtal. AIK Fotboll publicerade sedan samma dag kl. 10.00 ett pressmeddelande med information om att BB skulle lämna klubben för FC Krasnodar. Pressmeddelandet innehöll information om att försäljningen till FC Krasnodar genererade en nettoresultateffekt för Bolaget på mellan 20 och 40 miljoner kr.

Finansinspektionens talan om sanktionsavgift är inte preskriberad

Den påstådda överträdelsen ägde rum den 5 januari 2019. AA delgavs Finansinspektionens sanktionsföreläggande den 31 december 2020. Högsta domstolen har slagit fast att en förutsättning för att en talan enligt 5 kap. 21 § kompletteringslagen ska kunna bifallas är att sanktionsföreläggandet har delgetts den berörda inom två år från överträdelsen (”Aktietransaktionen i Acosense”, p. 21). Så har i förevarande fall skett. Det finns inte något utrymme att därutöver – genom analog tillämpning av 35 kap. 1 § brottsbalken eller på annan grund – ställa krav på att talan måste väckas inom två år från överträdelsen (se p. 17 i samma dom).

I målet har dock fråga uppkommit om ytterligare en förutsättning för att en talan om sanktionsavgift för olagligt röjande av insiderinformation ska kunna bifallas är att det inte gått mer än fem år från överträdelsen.

Att komma till den slutsatsen genom att med stöd av 6 kap. 3 § första stycket kompletteringslagen tillämpa reglerna om preskription i 35 kap. brottsbalken låter sig inte göras. Den bestämmelsen i kompletteringslagen reglerar enbart processuella frågor och frågan om preskription är av materiell karaktär, se ”Aktietransaktionen i Acosense”, p. 20. Som Högsta domstolen uttalat i det målet får dock sanktionsavgifter enligt kompletteringslagen, trots att de inte utgör straff, anses vara straffrättsliga till sin natur. Det är därför en typ av sanktion på vilken preskriptionsreglerna i 35 kap. brottsbalken skulle kunna

tillämpas analogt, vilket dock inte ska ske om det i kompletteringslagen finns preskriptionsbestämmelser av samma slag, och under förutsättning att dessa bestämmelser ska tillämpas när sanktionsavgiften prövas i domstol (se p. 16 och 17).

I kompletteringslagen finns inte någon bestämmelse som kompletterar 5 kap. 14 § första stycket på så sätt att sanktionsavgift inte får ådömas efter att viss tid förflutit, trots att ett sanktionsföreläggande utfärdats i rätt tid (jfr bestämmelserna om s.k. absolut preskription i 35 kap. 6 § brottsbalken). Högsta domstolen har dock i ”Aktietransaktionen i Acosense” konstaterat att bestämmelsen i 5 kap. 14 § första stycket kompletteringslagen är en preskriptionsbestämmelse av samma slag som den i 35 kap. 1 § brottsbalken och att bestämmelsen är tillämplig även när sanktionsavgift enligt kompletteringslagen prövas av domstol. Tingsrätten konstaterar att både 35 kap. 1 § brottsbalken och 35 kap. 6 § brottsbalken reglerar när påföljd inte får ådömas (s.k. åtalspreskription, se p. 13 i a. dom). Detta till skillnad från t.ex. 35 kap. 7 § brottsbalken som reglerar när ådömda böter bortfaller (s.k. påföljdspreskription), vilket kan jämföras med 5 kap. 25 § kompletteringslagen som reglerar när sanktionsavgift som dömts ut faller bort. Eftersom 5 kap. 14 § första stycket kompletteringslagen i likhet med 35 kap. 6 § brottsbalken reglerar när ett ingripande inte får ske så drar tingsrätten slutsatsen att 35 kap. 6 § brottsbalken inte ska tillämpas analogt.

Av det som uttalas i förarbetena till kompletteringslagen går det inte heller att dra någon annan slutsats än att avsikten varit att de i kompletteringslagen särskilt angivna preskriptionsbestämmelserna ska tillämpas, och inte därutöver en absolut preskription om t.ex. fem år (i anledning av sanktionsavgiftens karaktär av bötesstraff, jfr 35 kap. 6 § 1 brottsbalken), se prop. 2016/17:22 s. 118 och 254–257. Preskriptionsfrågan har även i flera andra lagar som avser sanktionsavgifter reglerats på samma sätt som i kompletteringslagen. Att sanktionsavgift inte får beslutas om inte ett sanktionsföreläggande delgetts den som det riktas mot inom viss tid från överträdelsen och att sanktionsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom viss tid framgår t.ex. av 7 kap. 20 och 23 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, 25 kap. 10 d och 28 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, 21 § spellagen (2018:1138) och 27 a § arbetstidslagen (1982:673). Inte heller i dessa fall har någon efterföljande absolut preskription införts, utöver vad som gäller för

delgivningen av sanktionsföreläggandet. Detsamma gäller även för straffliknande sanktioner där preskriptionen bryts genom delgivning av stämning inom viss tid från överträdelsen. Enligt exempelvis 34 och 35 §§ marknadsföringslagen (2008:486) får marknadsstörningsavgift bara dömas ut om stämningsansökan har delgetts den som anspråket riktar sig mot inom fem år från det att överträdelsen upphörde och en utdömd marknadsstörningsavgift bortfaller om domen inte har kunnat verkställas inom fem år från det att den vann laga kraft. Några andra preskriptionsbestämmelser avseende marknadsstörningsavgiften finns inte.

Det kan i sammanhanget även konstateras att eftersom det i marknadsmisbruksfallen räcker med att den berörda har delgetts sanktionsföreläggandet inom två år från överträdelsen – och inte därtill att åtal måste delges denna inom två år, för det fall sanktionsföreläggandet bestritts och talan väcks – så kan talan alltså komma att väckas vid tingsrätten efter en längre tid än så. En absolut preskriptionstid om fem år (i likhet med vad som i 35 kap. 6 § 1 brottsbalken gäller för bötesbrottmål) medför under de förhållanden vissa utmaningar att hinna med domstolsprövning i mer än en instans, särskilt som målen kan vara mycket omfattande och komplexa och innehålla komplicerande sakförhållanden och bevisfrågor (jfr prop. 2016/17:22 s. 249 och 359). Det sagda kan illustreras bland annat av ett mellan Finansinspektionen och Carnegie Investment Bank AB pågående mål, där mer än fem år förflutit från den påstådda överträdelsen och i vilket Högsta domstolen beslutat att tillstålla EU-domstolen en begäran om förhandsavgörande (Högsta domstolens mål B 548-23).

Frågan om under vilka förhållanden som sanktionsavgift inte får ådömas till följd av preskription får alltså enligt tingsrätten anses uttömmande reglerat genom bestämmelsen i 5 kap. 14 § kompletteringslagen. Bestämmelsen om absolut preskription i 35 kap. 6 § 1 brottsbalken ska således inte därutöver tillämpas analogt.

Sammantaget är Finansinspektionens talan därmed inte preskriberad.

~~Om någon överträdelse har skett så är det AA som har begått denna~~

Som framkommit ovan under Rättsliga utgångspunkter omfattas, till följd av hur marknadsmissbruksförordningen är utformad, olagligt röjande av insiderinformation inte av bestämmelserna i 2 kap. 1 § kompletteringslagen. I förarbetena förklaras detta med att det inte finns något sådant behov, eftersom det vanligtvis är fråga om att en enskild fysisk person röjer information utan att det sker för någon annans räkning, och i så fall ska sanktionen drabba den fysiska personen.

Tingsrätten konstaterar att det när det gäller handel i finansiella instrument och liknande, vilket det företrädesvis handlar om i situationer av påstådd insiderhandel eller marknadsmanipulation, oftast är okomplicerat att binda agerandet till en viss fysisk eller juridisk person. Det är också tydligt att även en juridisk person kan ha incitament att ägna sig åt insiderhandel eller marknadsmanipulation i syfte att t.ex. göra vinning, begränsa en förlust eller stärka ett bolags värde. Lagstiftaren har i de fall då ett sådant agerande sker i en juridisk person ansett att även de fysiska personer som deltar i beslutet ska kunna hållas ansvariga (förutsatt att de uppfyller aktuella rekvisit). Något liknande behov har lagstiftaren inte sett när det gäller olagligt röjande av insiderinformation. Saken utvecklas dock inte närmare i förarbetena, förutom att det slås fast att det i undantagsfall går att tänka sig att röjandet sker för en juridisk persons räkning och att ett exempel på en sådan situation är då insiderinformation har spridits till alltför många personer inom ett företag och spridningen har skett av företrädare för företaget och inom ramen för verksamheten.

När det gäller det påstått olagliga röjandet av insiderinformation som är föremål för prövning i förevarande mål inledde Finansinspektionen två undersökningar, en mot Bolaget och en mot AA. Den förra kom att läggas ner, då Finansinspektionen kommit fram till att det varit AA som röjt insiderinformation och att ingripandet därför enligt inspektionen ska ske mot honom personligen och inte mot bolaget. AA har ifrågasatt möjligheten att hålla honom ansvarig för röjandet då detta skett till följd av de instruktioner han haft i sin tjänst och enligt vilka han varit skyldig att vidareförmedla frågan om formellt godkännande av överlåtelsen av en spelare till både Bolagets och Föreningens styrelser (dvs. till hela AIK Fotboll). Frågan har

varit föremål för prövning av Svea hovrätt i beslut den 28 november 2022 i mål nr B 8997-22.

Hovrätten har inte närmare utvecklat hur den nu aktuella situationen ska bedömas i relation till uttalandena i förarbetena om röjande som sker för en juridisk persons räkning, men har med hänsyn till utredningen i målet kommit fram till att det är AA som, om någon överträdelse har skett, har varit den som överträtt röjandeförbudet och att talan således kan riktas mot honom.

Det har inte tillkommit några omständigheter som ger tingsrätten anledning att frånga hovrättens bedömning. Tingsrätten har därför att utgå ifrån att det är AA som, om någon överträdelse har skett, har varit den som överträtt röjandeförbudet.

Informationen i e-postmeddelandet har varit insiderinformation

E-postmeddelandet som AA skickade till ledande personer inom AIK Fotboll den 5 januari 2019 innehöll detaljerade uppgifter om förhandlingarna gällande Bolagets försäljning av BB. Informationen har direkt berört Bolaget, som är noterat. Av informationen i meddelandet framgår visserligen inte att parterna ingått ett formellt avtal om försäljningen vid tidpunkten, men det framgår att de var överens om villkoren för ett sådant avtal. Det framgår vidare att förhoppningen var att en affär enligt avtalet skulle kunna avslutas efterföljande kväll. Även de ekonomiska effekterna av en försäljning i enlighet med de föreslagna villkoren framgår.

Enligt tingsrätten har det utifrån innehållet i e-postmeddelandet både framstått som att det fanns faktiska utsikter för att en försäljning av BB skulle komma att ske och att en sådan försäljning även var sannolik. Med hänsyn till att meddelandet innehöll de preliminära försäljningsvillkoren var informationen även tillräckligt konkret för att göra det möjligt att dra slutsatsen att den skulle påverka aktiekursen för AIK Fotboll. Informationen har därmed varit av specifik natur.

Försäljningen offentliggjordes formellt av AIK Fotboll genom pressmeddelandet den 7 januari 2019 kl. 10.00. Av utredningen framgår dock att information om en kommande försäljning av BB hade publicerats i media redan innan e-postmeddelandet skickades. Enligt tingsrätten ger de aktuella publiceringarna dock inte något klart och entydigt besked i fråga om de närmare omständigheterna eller villkoren för försäljningen, eller vilken klubb som BB skulle komma att säljas till.

Tvärtom framgår det av de åberopade publiceringarna att även andra klubbar än FC Krasnodar hade visat ett konkret intresse för spelaren. Publiceringarna innehöll inte heller något som medförde att informationen kunde härledas tillbaka till AIK Fotboll och på så sätt särskiljas från rykten och spekulationer. Informationen om försäljningen kan därför inte anses ha blivit offentliggjord i den mening som avses i marknadsmissbruksförordningen förrän AIK Fotboll publicerade sitt pressmeddelande.

Av den ekonomiska kalkylen som bifogades e-postmeddelandet framgår att den fasta delen av ersättningen vid försäljningen av BB beräknades generera en bokförd nettovinst om 2,07 miljoner euro. Sedd i förhållande till vad som genom utredningen har framkommit om Bolagets finansiella ställning skulle spelarförsäljningen därför komma att få betydande ekonomiska effekter för Bolaget om den fullgjordes. Eftersom det utifrån meddelandet har framstått som sannolikt att försäljningen faktiskt skulle genomföras, har informationen varit sådan att en förnuftig investerare sannolikt skulle utnyttja den som en del av grunden för sitt investeringsbeslut. Informationen var därmed sådan att det är sannolikt att den skulle ha haft en väsentlig inverkan på priset på Bolagets aktie om den offentliggjorts.

Sammantaget innebär det sagda att informationen i AAs e-postmeddelande av den 5 januari 2019 utgjorde insiderinformation.

AA har förfogat över insiderinformationen (se artikel 8.4 i marknadsmissbruksförordningen). Genom e-postmeddelandet röjdes informationen för mottagarna. Frågan är därmed om röjandet i enlighet med Finansinspektionens påstående varit olagligt såvitt avser styrelseordföranden, de tre styrelseledamöter och sportchefen i Föreningen.

Röjandet har inte skett som ett normalt led i fullgörandet av tjänst eller åligganden

AA var vid tidpunkten verkställande direktör i Bolaget. Därutöver hade han en särskilt inrättad roll som gemensam klubbdirektör för AIK Fotboll. Det får anses utrett att rollen som klubbdirektör bland annat syftade till att samordna verksamheterna i Föreningen och Bolaget och att AA i den rollen har haft en intern skyldighet att följa de instruktioner som styrelserna i Bolaget och Föreningen gemensamt har lämnat. Det har inte ifrågasatts att dessa har inneburit att AA skulle vidareförmedla frågan om formellt godkännande av överlåtelseavtal av en spelare även till styrelseordföranden, de tre styrelseledamöter och sportchefen i Föreningen.

I förarbetena till kompletteringslagen sägs att för att konstatera att röjandet av insiderinformationen inte har skett som ett led i tjänst eller åliggande krävs en bedömning av vilket informationsflöde som är nödvändigt inom en organisation. Det anges vidare att detta ska tolkas restriktivt och att det därför åligger personen i fråga att motivera varför röjandet av insiderinformationen var nödvändigt. (Se prop. 2016/17:22 s. 236.)

Som har konstaterats under Rättsliga utgångspunkter har EU-domstolen slagit fast att röjandet är lagligt endast om det föreligger ett nära samband mellan vederbörandes tjänst, verksamhet eller åligganden och röjandet är absolut nödvändigt för fullgörandet av tjänsten, verksamheten eller åliggandet samt att det sker med iakttagande av proportionalitetsprincipen.

Enligt tingsrätten har det i förevarande fall förelegat ett nära samband mellan AAs tjänst och åligganden och röjandet. Frågan är då om röjandet varit absolut nödvändigt.

I sin roll som klubbdirektör var AA som konstaterats enligt sina instruktioner skyldig att lämna informationen till styrelseordföranden, de tre styrelseledamöterna och sportchefen i Föreningen. Finansinspektionen har inte ifrågasatt att dessa personer omfattades av sekretessförbindelser och att fyra av dem även

regelbundet varit adjungerade att delta i Bolagets styrelsemöten. Utredningen ger emellertid inte något närmare besked om vilket behov som legat bakom instruktionen att informera dessa i det aktuella skedet av affären. Det får anses klarlagt att personerna saknade sådana uppdrag i Bolaget som enligt svenska associationsrättsliga regler innebär att de behövde informeras om försäljningen för att den skulle kunna genomföras. Att Föreningen var majoritetsägare i Bolaget påverkar inte den bedömningen, eftersom det inte varit fråga om något nödvändigt ägarsamråd eller liknande (jfr Broneus & Stattin, Marknadsinformation och marknadsmissbruk, Norstedts Juridik AB, 2022, s. 217). Enligt tingsrättens bedömning har det inte heller kommit fram något annat som talar för att det varit absolut nödvändigt att underrätta personerna på det sätt som skett (a. a. s. 213 ff.). R
öjandet kan därför inte anses ha skett som ett normalt led i fullgörandet av AAs tjänst eller åligganden för AIK Fotboll i den mening som avses i marknadsmissbruksförordningen.

Röjandet av insiderinformationen har därmed varit olagligt.

Det finns skäl att avstå från ingripande

AA har gjort gällande att överträdelsen har varit ringa eller ursäktlig (5 kap. 17 § 1 kompletteringslagen) eller att det under alla omständigheter finns särskilda skäl att avstå från ett ingripande (5 kap. 17 § 4 kompletteringslagen). Finansinspektionen har motsatt sig detta.

Det är utrett att AA i egenskap av verkställande direktör i Bolaget och klubbdirektör i AIK Fotboll varit med och förhandlat om försäljningen av BB. Det får vidare anses klarlagt att han agerade i enlighet med gemensamma instruktioner från styrelserna i Bolaget och Föreningen när han vidareförmedlade informationen om budet från FC Krasnodar inte bara till Bolagets styrelse utan även ordföranden, tre styrelseledamöter och sportchefen i Föreningen. AA agerade således i enlighet med sina interna skyldigheter. Det ska även beaktas att han i egenskap av verkställande direktör varit underställd styrelsen i Bolaget. Annat har inte framkommit än att personerna i Föreningen som informationen röjdes till har varit

underkastade sekretessförbindelser och att de, med undantag för en person, regelbundet varit adjungerade att delta i bolagets styrelsemöten. Inget tyder på att det funnits någon egentlig risk att någon skulle utnyttja den fördel som informationen gav. AA informerades i samma e-postmeddelande även personer som han ostridigt haft rätt att informera och tillvägagångssättet vid informationsgivningen har enligt AAs oemotsagda uppgifter varit en etablerad arbetsmetodik. Annat har inte framkommit än att AA utgick ifrån att de både kretsarna skulle behandlas lika från ett röjandeförbudsperspektiv. Omständigheterna medför enligt tingsrätten inte att den aktuella överträdelsen varit så bagatellartad att den är ringa, men tingsrätten bedömer att situationen sammantaget har varit sådan att överträdelsen har varit ursäktlig. Det finns således skäl att avstå från ett ingripande.

Finansinspektionens talan ska därmed ogillas.

Ersättning för ombudskostnader

Eftersom Finansinspektionens talan ogillas har AAn rätt till ersättning av allmänna medel för ombudskostnader som har varit skäligen motiverade för att tillvarata hans rätt (se 31 kap. 2 § rättegångsbalken).

AA har begärt ersättning för ombudskostnader med sammanlagt 271 563 kr, varav 258 438 kr avser processerna i tingsrätten och 13 125 kr avser processen i hovrätten. Den begärda ersättningen motsvarar totalt 62 timmars arbete vid en timkostnad om cirka 3 500 kr, exklusive mervärdesskatt.

Målet inleddes den 3 december 2021 och avgjordes genom dom den 20 juni 2022. Sedan domen överklagats till Svea hovrätt återförvisades målet till tingsrätten för fortsatt handläggning och prövning i sak. Med beaktande av att målet har rört komplicerade rättsliga frågor och erfordrat särskild kompetens är den begärda ersättningen om 3 500 kr per timme skäligen (jfr NJA 2015 s. 62). Även tidsåtgången får anses skäligen.

AA ska således få ersättning från staten med yrkat belopp.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (TR-01)

Domen får överklagas senast den 3 juli 2024. Överklagandet ska adresseras till Svea hovrätt men ges in till tingsrätten. Prövningstillstånd krävs.

Linda Kullberg

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.